

Medens der derfor ved Bestemmelsen af de eventuelle kommunale Anliggender og de deraf følgende kommunale Udgifter i dette Lovforslag har kunnet tages fuldt Hensyn til den tidligere i Kolonierne gældende og med Forholdets Ordning i Moderlandet i det væsentlige stemmende Tilstand, har det ved Bestemmelsen af, hvilke af de nuværende Indtægter for vedkommende Kolonialkasse der skulde henlægges til den fremtidige Kommune-kasse, været nødvendigt, ved Siden af Hensynet til, hvorledes Indtægterne efter deres Art og Oprindelse inarest kunde være at dele imellem Staten og Kommunen, tillige at tage et afgørende Hensyn til, at Kommunens samlede Indtægt blev tilstrækkelig til at afholde dens Udgifter, idet der kun, naar en saadan oprindelig Balance var tilvejebragt, med Vilighed kunde stilles den ubetingede Fordring til Kommunen, at den maatte hjælpe sig selv uden Tilflugt af Statskassen, hvilket maatte være Betingelsen for, at den finansielle Ordning fik en varig Fasthed.

Resultatet af den Fordeling af Indtægter og Udgifter mellem Statskassen og de eventuelle Kommunekasser, som er skønnet at ville fyldestgøre de foranævnte Hensyn, fremgaar af den (som Bilag 3) medfølgende Fortegnelse over Indtægter og Udgifter. Som Grundlag for denne er benyttet Regnskaberne for Finansaarene 1884—85 til 1888—89, dog at nogle Indtægts- og Udgiftsbeløb, der ikke kunde betragtes som stadige eller tilbageværende, ere udeladte.

For Kommunekasserne stilles Forholdet sig herefter saaledes:

	St. Croix	St. Thomas og St. Jan.
Indtægt . . .	§ 67,225.60 cts.	§ 56,602.89 cts.
Udgift . . .	§ 65,401.52 cts.	§ 52,954.43 cts.

Der vil herefter være et lille Overskud for hver Kommune; men dette har nærmest sin Grund i, at det er et Gennemsnit af 5 Aar, hvorpaa Opgørelsen er baseret.

For Statskassens Vedkommende stilles Forholdet sig saaledes:

	Paa St. Croix.	Paa St. Thomas og St. Jan.	Tilsammen.
Udgift . . .	§ 136,962.87 cts.	§ 131,773.93 cts.	§ 268,736.80 cts.
Indtægt . . .	§ 87,410.56 cts.	§ 75,571.99 cts.	§ 162,982.55 cts.

En Følge af den foreslaede nye Ordning maa det endvidere blive, at Kolonialkasserne befries for den betydelige Gæld, som de have paadraget sig i Mellemregning med Statskassen, og som hidrører fra, at de allerede længe have været ude af Stand til at opfylde Koloniallovens Forudsætning om, at de skulde kunne afholde de dem vedkommende Udgifter af enhver Art. En anden Følge bliver dernæst, at ogsaa den St. Croix Kommune paahvilende Forpligtelse i Anledning af Aaeniet ifølge Lov af 16de Juni 1876 maa slettes. Dette Aaen er vel ikke anvendt til egentlige Statsformaal, men til Dækning af de saakaldte Bureauaan til Plantagers Drift; men ligesom den Overbeholdelse af Kolonialkassen, som fulgte af Koloniallovens Krav paa, at den skulde afholde ogsaa egentlige Statsudgifter, har været medvirkende Aarsag til, at der er opstaaet betydelige Restancer af Afdrag og Renter, saaledes er det i ethvert Fald aldeles umuligt at tilvejebringe den tilsigtede Balance paa det kommunale Budget for St. Croix, naar der gøres Krav paa Afdrag og Renter, eller selv blot Renter af denne Gæld. Dette sidste gælder selvfølgelig ogsaa om den Gæld, St. Croix Kolonialkasse har paadraget sig og fremdeles maatte paadrage sig som Garant (ifølge Anordning af 16de Juni 1876 ifr. Lov Nr. 28 af 25de Februar 1876) for 5 pCt. Rente af Aktier i St. Croix Fælles-

sukkertogier og for Renter af og Afdrag paa Statskassens Aaen til samme. Dette Forhold er imidlertid taget ordnet ved det paany i Aar paa Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om Statskassens Overtagelse af Fællessukkertogieret, og en tilfredsstillende Ordning deraf er en Forudsætning for nærværende Lovforslag.

En nødvendig Følge af den tilsigtede finansielle Afskillelse mellem de Kommunerne og de Staten direkte vedkommende Anliggender vil være, at den Kolonialraadene nu tilkommende Besøvelse til i Anliggender, der udelukkende vedrøre Forhold indenfor Vernes Grænser, at deltage i den lovgivende Myndighed igennem Anordninger indskrænkes til Vernes kommunale Anliggender, saaledes som disse nu maatte blive bestemt. Derimod er det ikke skønnet nødvendigt for disse sidste Anliggenders Vedkommende at forandre den Kompetence, der nu tilkommer Kolonialraadene, saa at Kolonialloven af 27de November 1863 for saa vidt vil forblive usorandret.

En Forandring i Kolonialloven af 27de November 1863 i den paatænkte Retning udkræver i Henhold til bemeldte Lovs § 85 en Lov efter forud indhentet Betænkning fra de vestindiske Kolonialraad. Af de overensstemmende hermed indhentede Betænkninger fra Raadene, der nedenfor findes trykte (som Bilag 4 og 5), vil det ses, at begge Raadene have fraraadet Lovforslagets videre Fremme,